

Поради вчителя-дефектолога для батьків, щодо навчання дітей з особливими освітніми потребами

Сім'я – це мікросоціум, в якому формуються моральні якості дитини, її відношення до людей, уявлення про характер міжособистісних взаємин. І цей факт не можна упускати як в діагностичній, так і в подальшій корекційній роботі із дитиною з особливими освітніми проблемами.

Якщо дитина позбавлена правильного виховання, то її особистісний недорозвиток поглиблюється.

Сім'я, яка виховує дитину з відхиленнями в розвитку, є її першим соціалізуючим інститутом. Процес дорослішання дітей такої категорії проходить з великими труднощами та у дещо сповільненому темпі. Батьки повинні розуміти, що їхня дитина особлива, тому гармонія, наполегливість, терпіння, любов і повага повинні бути як невід'ємні чинники виховання.

Батьки, в яких народилися діти з ООП живуть під вантажем багаточисельних проблем. Не кожен батько чи мати виявляються здатними прийняти недугу дитини, адекватно реагувати на постійно виникаючі проблеми. Декого з батьків трагічність ситуації ламає. А власне особистісні якості батьків визначають можливості соціалізації дітей та адаптації до життя, тобто їхнє майбутнє. Важливою є наявність у батьків такої важливої якості як стресостійкість, саме вона необхідна для підтримки дитини. Відсутність же цієї якості вказує на нездатність батьків здійснювати виховання та соціальний супровід власної дитини протягом всього життя, взаємодіяти з фахівцями різного рівня чи навпаки, свідчить про схильність до аутизації по відношенню до дитини чи соціуму.

Дитина з особливостями психофізичного розвитку - не пасивний член суспільства, а особистість, яка має право на задоволення власних соціальних потреб: на повноцінну освіту, відпочинок, працю, створення сім'ї, пенсійне забезпечення, доступ до культурних цінностей. Тому питання особистісного розвитку дитини з особливостями психофізичного розвитку привертає велику увагу батьків, педагогів, психологів, дефектологів.

З огляду на це ведуться пошуки чинників, що сприяють успішному вихованню та навчанню маленької особистості та запобіганню невстигання дитини в колективі, труднощів її адаптації.

З цього можна зробити висновок, що основну роль у вихованні дітей з особливими освітніми потребами відіграють саме батьки. Тому головним завданням сімейного виховання є гармонійний усебічний розвиток дитини, підготовка її до життя в соціальних умовах, реалізація творчого потенціалу. Звичайно, не існує єдиної формули успішного виховання дітей у сім'ї – це завжди залежить від рівня моральності й духовної культури батьків, їхніх життєвих планів, ідеалів, вчинків та сімейних традицій.

Поради батькам, що виховують у сім дитину з особливими освітніми потребам

1. Щоб навчання дитини з особливими освітніми потребами проходило якомога продуктивніше, Вам треба усвідомити, що це складний, довготривалий процес, який передбачає злагоджену роботу вчителя-дефектолога і батьків, які в свою чергу повинні мати терпіння та вміння розуміти свою дитину.
2. Щоб уникнути маніпуляцій з боку дитини, чітко проговорюйте правила поведінки вдома, в транспорті, в навчальному закладі, в публічних місцях.
3. Старайтеся створити таке середовище для дитини де будуть розвиватися її самооцінка, впевненість у власних силах. Пам'ятайте, що Ваша дитина потребує постійної уваги та підтримки, хваліть її за кожен усіх, навіть за не значний, спонукайте дитину до нових спроб і звершень.
4. Якщо Ви бачите що зараз у Вас з дитиною виникне конфлікт, то говоріть з дитиною стримано і спокійно з наполегливими нотами в голосі. Не слід підіймати голос на дитину особливо прилюдно, цим Ви тільки погіршите ваше становище. Уникайте таких ситуацій, по можливості давайте дитині право вибору, не будьте дуже категоричні.
5. Дослухайтеся до порад та рекомендацій педагогів, а також спеціалістів хто дотичний до роботи з вашою дитиною. Консультуйтеся з фахівцями та лікарями, якщо Вам це рекомендують. Це удосконалив роботу спеціалістів, які працюють з Вашою дитиною.

6. Виконуйте домашні завдання та закріплюйте навички засвоєні в навчальному закладі. Краще, коли це систематично та щоденно. Допомагайте дитині у виконанні завдань, але не виконуйте за неї.

7. Якщо дитина втомилася - дайте їй невеликий відпочинок, або займіть її іншою діяльністю. Не вимагайте від дитини більше, ніж вона може.

11 заповідей Марії Монтессорі

1. Якщо дитину часто критикують – вона вчиться засуджувати.
2. Якщо дитину часто хвалять – вона вчиться оцінювати.
3. Якщо дитині демонструють ворожість – вона вчиться битися.
4. Якщо з дитиною зазвичай чесні – вона вчиться справедливості.

5. Якщо дитину часто висміюють – вона вчиться бути боязкою.
6. Якщо дитина відчуває безпеку – вона вчиться вірити.

7. Якщо дитину часто ганьблять – вона вчиться відчувати себе винуватою.
8. Якщо дитину часто схвалюють – вона вчиться добре до себе ставитися.
9. Якщо до дитини бути поблажливими – вона вчиться бути терплячою.
10. Якщо дитину часто підбадьорюють – вона вчиться впевненості в собі.

11. Якщо дитина живе в атмосфері дружби і відчуває себе потрібною – вона вчиться знаходити в цьому світі любов.